а не дръжитъ, якоже исправиша Святіи мѫжіе, да бѫде проклѣтъ. Иже не творитъ Богомъ даннаго Моисееви закона, нъ о себѣ нѣкако блядетъ, да бѫдетъ проклѣтъ. Иже на мѫкахъ, а не всеѭ мысліѭ принимаетъ правила сего, да бѫде проклѣтъ. Иже не мьнитъ църковныхъ сановъ Господемъ и Апостолы строены, да бѫде проклѣтъ. Иже женитвѫ чистѫѭ хулитъ и богатыхъ, носящыхъ брачныя ризы съ говѣніемъ, да бѫде проклѣтъ. Иже мяса ядѫщихъ хумитъ и вино въ законъ пиѭщыхъ и недостойны сѫща глаголетъ тѣмъ вьнити въ царьствіе Божіе, да бѫде проклѣтъ.

Въ това негово кълнаніе ясно ся прѣдставя сичко-то сквьрно ученіе на Богомило-Павликяно-Манихейскѫ-тѫ ересь, коя-то не бѣше ся исчистила отъ отечество-то ни и прѣзъ XIII-ыя вѣкъ. Нъ тогава тя посрѣщнѫла строгъ изобличестень въ лице-то на Българскыя царь Бориса, кой-то по исканіе-то на папѫ-тѫ свыкалъ въ Търново Съборъ, на 11 февруарія 1210 г., та ѭ осѫдилъ и мнозина отъ еретици-ты уплашени отъ него ся отрѣкли веднага отъ ученіе-то си, а колко-то нерачили да ся отрѣкѫть, пѫкъ ги наказалъ: „иже непокорима ся православному събору прѣданы бишѫ различнымь казнемь и заточенію.“ Тоя съборъ, на кой-то бѣше дошьлъ и единъ кардиналъ отъ Римъ, защо-то папа-та искаше да развали гнѣздо-то на еритици-ты, ся разнесълъ, слѣдъ като гы наказали, осѫдили и прѣдали на Анатемѫ, спроти както ся види отъ слѣдующе-то осѫжденіе, написано въ Синодика на царь Бориса:

Понеже въселѫкавыи нашь врагъ. по въсеи блъгарстѣки земли манихейскѫѧ ересь разсѣка смѣсивь сіѫ съ массаліанскоѫ. иже таковѣки ереси начѧлникы анатема Попа богѡмила иже при петре цри блъгарстѣмь. Въспріемшаго манихенскѫѧ сіѫ ересь и въ блъгарстѣки земли разсѣкавшаго. Къ симѫе и се прирекшаго. ѧко въ привидѣни Хс. богъ нашь отъ стыѧ бцѫ и приснодвы Марѭ родисѧ. и въ привидѣни распѧтсѧ и обѫженѫ плъть възнесе и на възд8сѣ остави. рекшеи и того бывшеи. нынѣ сѫщіи 8ченици и апли нареченіи, анатема. И въсѧ иже въ ереси тои и обичаѫ ихъ събраніа и таинства и неполезнаа изъ 8ченія и ходѧщих съ ними анатем. Любѧщихсѧ съ ними. и съ ними въ раз8мѣ (въ единомыслии) ѧдѫщихъ и тѫщих. и дары отъ нихъ въземлѧщишь. ѧко единомыслъны тѣм, анатема. Иже 18ніа мца. кд. днь. на рожьство Іѡанна крстлѣ творѧщихъ влъшвеніа и плѡдовь влаченіа и елика въ тѫ ноць скврънаа творѧть таинства и еллинстѣки сл8жбѣ подобнаа, анатема. Иже сатанѫ видимѣки твари творца наричѧщихъ быти и иконома нарицѧщих дъждеви и град8. и въсем8 исходѧщамъ8 отъ земѧ, анатема“ . . . „Трьклѧтаго Богомила и Михаила 8ченика его и Ѳеѡдѡра. и Добрѣ. и Стефана и Василіа и Петра и прочѧѧ еговы 8ченикы и единомѫдрьникы . . . иже хво. въплъщенніе привидѣнніе быти блѫдивши, а не отъ стыѧ и прѣчистыѧ влацѫ нашѧ плъть приѧть сихъ въсѣхъ. анатема.“